

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 28 de setembre de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 4 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 59. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Anem a continuar la sessió de ple número 59 de la present legislatura.

Senyories, es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 77.440, 77.445, 77.441 i 77.444)

El senyor president:

Continuem amb el nové punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

Ja saben vostés el procediment, que s'emmarca en l'article 169 del nostre reglament.

Donem la benvinguda al president del Consell, a la vicepresidenta, al Consell.

I la pregunta de control serà formulada per la síndica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustríssima Isabel Bonig, a la qual donem la paraula. I que demane, senyories, un silenci per a escoltar la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Bon dia.

Molt honorable president.

Vicepresidenta.

Consellers.

Presidente, no me extraña que usted no quiera venir a las sesiones de control, cada día, con el panorama que usted tiene en su Consell.

Eso que dice la gente que ustedes no gestionan y no hacen nada, permítame que le diga que, en algunas ocasiones, es

hasta una bendición, porque son ustedes peores cuando gestionan.

Mire, le voy a dar algunos datos. En primer lugar, transparencia. Nada, inoperante, no sirve para nada. Nueve sentencias condenatorias por opacidad –quién se lo diría, señora Oltra–, por opacidad y por no facilitar la documentación a la oposición. Siempre mirando el pasado, en lugar de gestionar el presente y el futuro. Y, luego, también, dando subvenciones a un condenado, presidente, al señor Garzón, expulsado de la carrera judicial por el delito más grave que puede cometer un juez, que es la prevaricación y la limitación de derecho. *(Aplaudiments)*

Viviendas y obras públicas. Cero carreteras, cero depuradoras, ninguna inversión y a la cabeza en desahucios.

Agricultura. Solo nos ocupamos..., solo nos ocupamos de la agricultura ecológica y no decimos nada de los problemas estructurales de agua que tiene esta comunidad y que reclaman los regantes de la Comunidad Valenciana.

En economía, 365 millones de euros en el Servef, 248 sin ejecutar. Claro, entre los tuits ofensivos –que todavía no ha pedido perdón– y el *patinet*, hay cien mil valencianos a los que no se les ha podido ayudar. *(Aplaudiments)*

En sanidad, en sanidad. Ya hablaremos de sanidad.

En educación. Sectarismo, ideología pura y dura. Pero, señor presidente, han sido los tribunales, sí, sí, los tribunales, la ley, y una masa silenciosa de ciudadanos que claman libertad los que le han obligado a claudicar, señor presidente. *(Aplaudiments)*

En justicia. Caos. Nada en nuevas oficinas judiciales. Nada en atención a las víctimas del delito. Y lo único que tenían que hacer era mantener la Ciudad de la Justicia, y va y se les quema. *(Aplaudiments)*

Hacienda. 1.000 millones de euros, 1.000 millones *ficticis*; y 1.235 sin ejecutar. No sé para qué quieren dinero, si el dinero que tienen no lo ejecutan. Primero trabajen y después hablamos. *(Aplaudiments)*

Y por último, señor presidente, ¿qué espera, a la vista de este resultado, para cesar a sus *consellers* ante nefasta gestión?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Serà contestada pel president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Respecte al control, este és el president més controlat de la història, més fiscalitzat de la història. I a mi m'encanta vindre ací, de veritat, perquè és una manera de saber, copsar quin és l'estat d'ànim de l'oposició. I l'estat d'ànim de l'oposició normalment sempre és un estat excitat.

Però, dit això, vull dir-li que, mire, respecte a sentències, l'última sentència..., ¿sap quina és l'última sentència? La del senyor Ciscar, ¿sap? Una sentència en què diu el tribunal que, efectivament, no hem de donar-li aquella informació que legalment no hem de donar-li. I, a més, pagarà, pagarà, està bé, haurà de pagar; està bé. *(Aplaudiments)*

En segon lloc, respecte a la conselleria d'habitatge..., per fer un repàs del repasset que ha fet vosté. Respecte a la conselleria d'habitatge, l'únic que he de dir-li és que sí que hem fet alguna inversió: pagar els 9,6 milions d'euros d'una obra no executada per la seua horrible gestió, *(aplaudiments)* a la Vega Baja.

Respecte al Servof, sols vull dir-li que vostés van perdre tots els fons de garantia juvenil. I ara, en estos moments, n'hi han 4.000 joves que estan treballant als ajuntaments, gràcies a la gestió efectiva de La Generalitat. *(Aplaudiments)*

I, respecte a l'educació, mire, a l'educació nosaltres hem dit una cosa que per a nosaltres és absolutament i radicalment irrenunciable, i és superar la hipoteca del fracàs escolar que vostés ens han deixat. I per això necessitem i volem que tots els xiquets i les xiquetes valencianes sàpiguen valencià, castellà i anglés. I això, per a nosaltres, és irrenunciable i serà irrenunciable. *(Aplaudiments)* Ara bé, els instruments són els instruments, i les finalitats són les finalitats. I nosaltres..., este és un govern d'estabilitat, d'honradesa i de diàleg; i això és el que porta a la serenitat de la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Presidenta..., síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, presidente.

Hombre, pues, para querer venir usted a las sesiones de control, el PSOE y Compromís hicieron todo lo posible para que hoy no estuviese usted aquí. *(Aplaudiments)* Y quien le controla es la vicepresidenta, y Compromís, que lo tiene muy controladito.

Y mire usted, señor presidente, si hablamos de sentencias, ¿por qué no nos da la documentación de Carns de Morella, a la que ha sido usted condenado y no nos la da? *(Aplaudiments)*

Pero vamos al tema, vamos al tema. Mire usted, presidente, o toma medidas o sigue mirando al pasado y a otro lado.

Vamos con sanidad. No solamente es que en un año ha aumentado la lista de espera en siete mil personas, más de doce mil valencianos esperan más de un año para ser operados y han aumentado las listas de espera. Vamos a hablar del IVO, vamos a hablar de ese lío en el que le ha metido la señora *consellera* de sanidad y que es un clamor en el PSOE que la cese ya.

Mire usted, treinta mil personas que a fecha de hoy, y cinco mil nuevos pacientes, no saben qué va a ser de su futuro. Porque lo que propone la *consellera* es ilegal. ¿Se imagina usted qué estarían haciendo si eso lo hubiese hecho un gobierno del Partido Popular, si la intervención y la abogacía hubiesen dicho que ese contrato es ilegal? Nos hubiesen llevado ya a la fiscalía. *(Aplaudiments)* Si el sistema público tiene que asumir a los treinta y cinco mil pacientes, tardará la gente tres años. ¿Puede esperar un cáncer tres años? ¿Pueden esperar los ciudadanos valencianos tres años por su ineficacia, señor presidente? *(Aplaudiments)*

Y, mire, hablemos de política social. ¿Saben ustedes cuántas personas han muerto en estos dos años, esperando un reconocimiento de la dependencia? 4.603 personas que han muerto. Mientras se *(inintel·ligible)* ... los mercados, se tuitea y se va a los platós de televisión, 4.603 personas han muerto esperando un reconocimiento y una pensión. *(Aplaudiments)*

Y, ¿sabe usted qué les dicen los servicios sociales, los directores de asistencia sanitaria? Que sí, que están creando ustedes unos servicios sociales de *low cost*; que las prestaciones a cuidadores no profesionales, que lideramos el ranquin en España, de la señora Oltra, suponen atenciones mediocres que no atienden a las necesidades de las personas. *(Aplaudiments)* ¿Es esto rescatar a las personas, señor presidente?

Pero, mire, presidente, usted acierta cuando rectifica. Y yo he venido aquí a tenderle la mano, como llevo desde febrero de 2015 diciéndole, *(veus)* desde 2016. Le pedí el 21 de septiembre que usted convocara el *consell valencià* de turismo, me ha hecho caso,...

El senyor president:

Senyoria...

La senyora Bonig Trigueros:

...hoy está el *consell valencià*.

Alinéese con el Partido Popular y diga -y con los empresarios-: no a la tasa. *(Veus)* No necesitará los ocho votos...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...de Podemos. *(Aplaudiments)* Tendrán los presupuestos los treinta votos del Partido Popular...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...porque queremos ayudarle, presidente. Y aquí está el Partido Popular para ayudarle.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

President del Consell, per a respondre la pregunta de control. Té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, si vol ajudar de veritat a la governabilitat de la Comunitat Valenciana, si vol ajudar de veritat a la convivència dels valencians, el primer que ha de fer és, de veritat, no generar conflictes estèrils, no generar confrontacions estèrils, que no van a cap lloc. Si volen de veritat dialogar i volen ajudar, jo li dic que La Generalitat, com sap vosté, està absolutament disposada a parlar de tot, de tot, perquè hem parlat més que mai.

I li he dit ara, fa un moment, respecte a la qüestió del plurilingüisme, al que no renunciarem mai és a l'objectiu. Pel que fa als instruments, tot se pot parlar, se pot parlar, clar que es pot parlar. Però el que no anem a consentir és que vostés facen, al final, allò que van aconseguir, que hi haja una part fonamental de la ciutadania, de xiquets i xiquetes valencianes, que tinguen menys oportunitats que la resta. Això no ho anem a consentir. *(Aplaudiments)*

Mire, si vol ajudar, si vol ajudar de veritat que hi ha una ocasió molt important per a ajudar, i és no fer demagògia barata en l'IVO. No facen demagògia barata en l'IVO. Per a nosaltres el fonamental són els pacients, són els malalts. I per això, perquè nosaltres considerem que l'IVO és una institució que ha servit dignament a la societat valenciana, volem acordar, volem acordar. Qui haurà d'explicar-se és vosté, a favor de qui està, ¿de l'interés general dels valencians, dels pacients o d'algun amic de partit? *(Protestes i aplaudiments)* Això és el que ha de decidir, eixa és la qüestió, *(inintel·ligible)* ...

El senyor president:

Un segon, president.

Senyories...

El senyor president del Consell:

Mire, nosaltres volem acordar...

El senyor president:

Un segon, president. Un segon, president, disculpe.

El mateix silenci i respecte que ha tingut la síndica del..., demane per al president del Consell. *(Veus)*

Senyor Castelló, *(se sent una veu que diu: «Ya era hora.» Veus)* si vosté ha de parlar, isca fora, però no interrompa.

Disculpe vosté, president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

El que s'ha fet en l'IVO és, simplement, intentar adequar la realitat d'un nou contracte que permet la Unió Europea i que nosaltres estem absolutament segurs de la seua garantia. Però és que, clar, qui dóna la cara respecte a eixa qüestió és La Generalitat, no el contractant, perquè no s'entén de cap manera possible que finalment diga algú, que a més ha estat en esta responsabilitat, allò que sap perfectament que no és veritat.

¿Què volem nosaltres? Arribar a un acord, arribar a un acord. I jo els garantisc avui, ací, a tots els malalts que van a tindre garantia de ser tractats amb la dignitat que es mereixen, la van a tindre. *(Aplaudiments)* I estic segur que, d'una manera o d'una altra, com ara, *(inintel·ligible)* ... ho anem a continuar fent en l'IVO si ho considera oportú el seu patronat.

El que jo respecte i el que li demane simplement és que atenga les raons científiques, les raons *(remors)* jurídiques, efectivament, que les atenga. Però si qui signa el contracte i qui demana el contracte és La Generalitat. Per tant, ¿quin problema té, si, a més a més, estem fent referència a una normativa de la qual sap perfectament qui ha de signar per l'altre costat?

Per tant, això, ¿sap quin és el problema? El problema és que les portes giratòries no funcionen adequadament. *(Aplaudiments)*

I, finalment, senyora Bonig, no vaig a cessar cap membre del Consell. Este Consell jo crec que és un Consell que està fet renàixer la Comunitat Valenciana, està ajudant a *(inintel·ligible)* ... la Comunitat Valenciana. Si haguera de cessar algú, cessaria la cap de l'oposició.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Senyories... (*Protestes*)

Senyories, per favor. Anem a continuar en la sessió de control. (*Aplaudiments*)

Escoltem... (*Veus*) Senyories, per favor.

Escoltem amb silenci i respecte a l'oradora, que té l'ús de la paraula, la il·lustre diputada... Un segon, senyoria. Un segon i li donaré la paraula.

Quan vosté vullga.

La senyora Ferrer San Segundo:

Señor presidente, «El incendio abrasa la relación entre Bravo y el colectivo judicial». «Los abogados critican el caos y la falta de información». «Los sindicatos denuncian a justicia ante la inspección de trabajo». Un clamor. Negligencia, opacidad, colapso y autocritica cero, porque la culpa, para Bravo, siempre es de otros.

Alarmas que suenan, pero no se oyen; alertas visuales, que nadie vio; extractores y aspersores bloqueados. Pero, para la *consellera*, los sistemas funcionaron. Y dice que no tiene responsabilidad por el incendio fue accidental, o sea, no provocado; pero oculta que, donde hay cortocircuitos, hay mal mantenimiento.

¿Sabe que todos los martes se hacían pruebas de alarma en la Ciudad de la Justicia? Hasta que llegaron ustedes y se llevaron de allí al jefe de gestión y al ingeniero de sistemas. Ustedes, los del *botànic*, no el PP ni el TSJ, son los responsables del edificio y del desastre tras el incendio. Es su Consell el que ha hecho saltar las alarmas.

Señor *president*, ¿va a cesar a una *consellera* cortocircuitada que huye de la quema y del hollín de su errática gestión?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Ferrer.

Escoltarem la resposta per part de la consellera, amb el mateix silenci i respecte que ha tingut l'oradora. Consellera, té vosté la paraula.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gràcies, president.

Creo, señoría, que en la comparecencia que hice hace un par de días trasladé toda la información basada en la documentación que tenemos, documentación que además tenemos

gracias a la investigación privada, reservada que incoé desde el primer momento del incendio.

¿Sabe qué pasa? Que ustedes desprecian la verdad. A ustedes no les interesan los documentos, a ustedes les interesan la demagogia, la falsedad. Nosotros hablamos basándonos en los informes, informes que tienen a su disposición, que no quemamos, como hicieron ustedes con CIEGSA para que (*inintel·ligible*) ... (*Aplaudiments i protestes*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, escoltem... Senyories, anem a continuar la sessió de control. Senyories, anem a continuar la sessió de control. (*Protestes*) Senyories, estem en un debat parlamentari. Se diuen coses que igual no els poden agradar.

Però, senyora Bonig, per a què demana vosté la paraula? (*La senyora Bonig parla amb el micròfon desconnectat*) No ha fet cap al·lusió... Senyories... (*Protestes*) No té vosté la paraula. No ha fet cap al·lusió directa a ningun grup parlamentari. (*Algú diu: «¡Nos ha imputado un delito.»*)

Ha dit: «Como hicieron otros.» Vostés se senten al·ludits? (*Protestes*) Senyories... Senyories, no és cap... He escoltat perfectament el que ha dit la consellera, i ha dit: «Como hicieron otros.» Si vostés se senten al·ludits... (*Protestes*) He escoltat... No. Ho hem escoltat perfectament. Senyories, anem a continuar... Senyories... (*Algú diu: «¡No, no, no va a continuar, hombre, faltaría más!»*) (*Se senten colps*) (*Els diputats criden*) (*Algú diu: «¡Parece mentira. Menuda presidencia.»*)

Senyora consellera, quines són les paraules que vosté ha dit exactament?

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Sí, vamos a ver... (*Algú diu: «No le da la palabra a Isabel y le da la palabra... ¿No le da la palabra a él y le da la palabra a ella?»*) (*Protestes*)

El senyor president:

Senyories, però si ja he escol... Si vostés callaren, haveren escoltat el que ha dit la seua síndica! Però és que no paren de protestar! (*Algú diu: «Deixe-la parlar!»*)

Senyoria, senyoria. La síndica del Grup Popular ha demanat per al·lusions de l'article 69.3 i jo li he contestat que no hi ha lloc. Si vostés callaren un moment i escoltaren, no tindriem la topada que tenim ara.

I ara la consellera ha demanat la paraula per a dir exactament el que ha parlat. I té la paraula la consellera. (*Protestes*) (*Algú diu: «¿Pero qué dice? ¿Pero qué está diciendo?»*) Volen callar?! (*Algú diu: «¡Que no!»*) (*Aplaudiments*)

Senyora consellera, vol vosté...? Per a què demana vosté la paraula?

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Señor *president*, pido la palabra para aclarar. En ningún momento, y quiero que conste, aquí en las Cortes... (*Veus*)

El senyor president:

Volen callar?

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

...he tratado, en ningún momento he imputado a nadie ningún delito ni ninguna actuación irregular. (*Veus i protestes*)

El senyor president:

Senyories...

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Me refería a como hicieron en el pasado. Y lo siento si de la terminología utilizada ustedes se sienten identificados (*protestes*), pero en ningún momento he tratado de imputar a los diputados y diputadas ninguna actuación irregular.

El senyor president:

Moltes gràcies per l'aclariment, senyora consellera.

Senyories... Senyora Bonig, per a què demana...? Espere i li donaré la paraula. Un segon. Per a què demana vosté la paraula?

La senyora Bonig Trigueros:

Pues bien, yo, señor presidente, había solicitado la palabra en base al artículo 79.3 por honor al grupo. Entiendo que la señora *consellera* ha retirado las palabras. (*Alguns diputats i diputades diuen: «Nooo.»*) (*Protestes*) Las acusaciones. Retira las acusaciones. Y solicitamos la retirada de la acusación, porque tal y como demostrado en el incendio de CIEGSA, según el parte que realizó la policía judicial, fue accidental (*protestes*) y en ningún caso intencionado. Es mentira. Y no puede usted acusarnos...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora Bonig Trigueros:

...de un delito porque ejercitaremos acciones judiciales que usted no está amparada por la inmunidad.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig. (*Aplaudiments*)

Queden clares les posicions. Constarà en acta i en el llibre de...

I anem a continuar amb la sessió de control. I demane silenci i respecte per a l'orador que està en l'ús de la paraula, senyor Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Señor, alguien debería dimitir hoy.

Señor presidente, hace unos meses leí un artículo de opinión del señor Subías, del que me gustó mucho una reflexión que quiero compartir con usted...

El senyor president:

Un segon, senyor Zaplana, i disculpe.

Per favor, si volem ser respectats, hem de respectar. (*Algú diu: «Solamente se sabe el nombre de Alfredo. Solo.»*) Senyor Bellver, té alguna cosa a dir? (*Veus*) És que vosté no està en l'ús de la paraula, vosté no està en l'ús de la paraula! És que no me deixa ni parlar! He acabat de parlar?

Demane respecte i silenci per a l'orador que està en l'ús de la paraula, senyor Zaplana.

Disculpe vosté, senyor Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Perdonado.

Mire, señor presidente, le decía que me gustaba una reflexión del señor Subías que quería compartir con ustedes. Dice el señor Subías: «Todo nombramiento tiene consecuencias. Por ello, quienes tienen capacidad para realizarlos debieran previamente reflexionar para intentar nombrar a los mejores en los cargos de responsabilidad.»

La *consellera* Montón, nombrada por usted, ha engañado varias veces a los miembros de estas Cortes, a los

trabajadores de la Ribera y mítico es el wasap ese del *conseller* de transparencia: «La Montón me ha engañado.» Ahora vemos cómo la *conse* y su pandilla elaboran informes contra la abogacía y la intervención, proponiendo contratos ilegales. Miente a periodistas, manipula al IVO, pone contra las cuerdas a los facultativos y, lo más grave, pone en riesgo la salud de los enfermos de cáncer.

Y a usted le hace mentir cuando nos dijo la semana pasada que lo del IVO estaba arreglado. Demasiadas veces y a demasiadas personas usted les ha transmitido su descontento y problemas con la *consellera*. Míreme a la cara y diga que esto es mentira.

Señor presidente, ¿hasta cuándo va a seguir poniendo en riesgo la salud de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana? ¿Hasta cuándo va a ser *consellera* la señora Montón? (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyor Zaplana.

Li contestarà la consellera de sanitat, a la qual donem la paraula.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Gracias.

Señor Zaplana, no nos dé lecciones de gestión sanitaria porque ustedes son los de los recortes. Nosotros hemos hecho solamente en el último sábado 130 operaciones, aumentando la actividad quirúrgica programada para disminuir la lista de espera que nos dejaron ustedes. (*Veus*) (*Algú diu: «Xxt.»*) (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Senyories.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Y no nos den lecciones de honestidad política. No nos dé lecciones de honestidad política. Un señor que, como usted bien sabe, usted contrató con la Púnica a dedo y además está en el sumario. (*Rialles i veus*) Y ahora está en todos los...

El señor presidente:

Senyories, demane silenci.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Oiga, tengo treinta segundos de uso de palabra, si les parece bien a las señorías del Partido Popular.

El señor presidente:

Senyories, demane silenci. Disculpe, consellera. Pot acabar de contestar? Senyories, demane silenci i respecte per a l'orador.

Disculpe vosté, consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Quedan treinta segundos, aunque veo que ahora quedan veintiséis.

En cuanto al IVO, me parece mezquino jugar con el miedo de los pacientes oncológicos hasta para el Partido Popular. Están garantizados los tratamientos de los pacientes que están siendo tratados actualmente en el IVO. Hemos trabajado con normalidad fuera de contrato ocho meses. Lo seguiremos haciendo el tiempo que haga falta.

Alguien debe explicar por qué, después de presentarse al contrato, después de obtener la adjudicación provisional, ahora decide que a lo mejor no quiere firmar. En fin, coméntelo con su compañero de partido. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, consellera.

Senyor Zaplana, per a què demana vosté la paraula?

El señor Zaplana López:

Señora Montón, me acaba de dejar intuir que yo he contratado con la red Púnica un delito...

El señor presidente:

Jo no he escoltat... Senyoria. (*Protestes*) Dins del debat parlamentari se diuen coses que igual no els agraden, però... (*Protestes*)

El señor Zaplana López:

Señor presidente, se me ha imputado un delito y quiero aclarar que ha dicho que soy parte de un sumario...

El senyor president:

Volen deixar...?

Diga exactament l'al·lusió, exactament l'al·lusió...

El senyor Zaplana López:

La señora Montón me ha imputado un delito...

El senyor president:

Un segon, senyor Zaplana, un segon. Perquè vosté m'acaba de dir que ha «intuïdo». Les intuïcions són lliures, però diga exactament... Perquè jo he escoltat molt atentament la consellera, i en cap moment ha fet una al·lusió que pugam considerar deshonrosa.

El senyor Zaplana López:

La senyora Montón...

El senyor president:

Diga vosté exactament el que ha «intuïdo».

El senyor Zaplana López:

La señora Montón ha dicho que yo he firmado contratos con la red Púnica y que estoy en el sumario del caso. (*Algú diu: «Y a dedo.»*) (*Veus*) Lo ha dicho.

El senyor president:

No ha dit exactament això. Senyor Zaplana, jo he escoltat que ha dit que alguna persona que vosté coneix, no exactament vosté... (*Protestes*) Però, senyories, xe! Però volen callar? Però que açò és el Ple de Les Corts, senyories, que no és un galliner. I estic parlant amb el senyor Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Señor presidente, yo creo que tengo derecho, en virtud del artículo...

El senyor president:

D'acord, senyor Zaplana.

El senyor Zaplana López:

...a defender mi honor, que se ha puesto en cuestión por parte de la señora Montón, que entiendo que usted...

El senyor president:

Señor Zaplana, es práctica...

El senyor Zaplana López:

Déjeme que termine.

El senyor president:

Senyor Zaplana, escoltem, és pràctica d'esta presidència, si vosté ha entés que ha estat lesionat el seu honor a nivell particular... Perquè vosté ha dit que ha intuït. Però vosté ha explicat les paraules que vosté ha entés que ha dit la consellera. Jo li vaig a donar la paraula.

El senyor Zaplana López:

Muchas gracias.

El senyor president:

I espere que els seus membres de grup deixen que tingam una sessió civilitzada. Vosté ha entés açò?

Té la paraula per a poder matisar, només a efectes d'esta qüestió. Senyor Zaplana, només a efectes d'esta al·lusió que vosté considera indecorosa. Té vosté la paraula, senyor Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Mire, señora Montón, usted me acaba de imputar un delito, una contratación a dedo, y ha insinuado que yo estoy en un sumario de una causa judicial abierta. Mire, señora Montón, es un halago para este diputado que usted pierda el tiempo estudiando mi labor anterior como concejal. Pero todo lo que dice usted es mentira. Es mentira. Ni este diputado está imputado, ni procesado, ni investigado, ni le ha llamado nadie a declarar en ningún sumario de ningún caso.

Y le pediría que, cuando tiene que hacer cualquier tipo de ofensa o de amenaza contra este diputado, usted lo fundamente un poco mejor. Porque mire, usted no es aforada, usted no es diputada en estas Cortes... (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor.

síndic senyor Ferri i demane silenci per a escoltar. (*Remors*) Senyories, anem a escoltar al senyor Ferri que formularà la pregunta de control.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Zaplana López:

Usted no está protegida del derecho parlamentario y usted puede ir a los tribunales por las acusaciones que haga. Tenga cuidado, señora Montón, no haga acusaciones... (*Veus*)

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Senyoria...

Senyor president, des de Compromís en esta ocasió volem preguntar-li per la seua valoració, la valoració que fa el Consell sobre que el Consell de Rajoy haja ajornat novament la reforma del sistema de finançament. Recordem-ho. El sistema de finançament està caducat des de 2014. No ho diem nosaltres, ho diu la LOFCA, la llei de finançament de les comunitats autònomes. I el govern del Partit Popular governa Espanya des de 2011, que són uns quants anys. Uns quants anys molts d'ells amb majoria absoluta.

El senyor Zaplana López:

...que no pueda defender, señora Montón.

Però més que majoria absoluta, podíem qualificar este període amb una paraula ben valenciana. Podíem dir que estos han sigut sis anys de melsa absoluta, perquè no hi ha una altra manera de dir-ho, senyor president. El govern de la melsa sempre té una excusa o una altra per a discriminar els valencians.

Muchas gracias. (*S'interromp la gravació*) (*Aplaudiments*)

El senyor Mata Gómez:

Senyor president, és la primera vegada que se fa una amenaça mafiosa ací... (*Protestes i colps*)

En un primer moment van dir que no se reformava el sistema de finançament per la crisi. Com si els valencians o La Generalitat no hagueren patit la crisi. Eixa és una altra! Un sistema de finançament, senyor president, ha de servir tant quant n'hi ha diners com quant no hi ha diners. Ha de repartir els recursos de manera justa quan n'hi ha diners i quan no hi ha diners. Perquè si no, el que ens estan dient és que només tindrem els diners que ens pertoquen quan al govern central li sobren els diners. I els hem de dir que l'estat no és l'únic, les comunitats autònomes també som estat, no som colònies i no entendre això és la font de molts dels mals que patim hui en dia.

El senyor president:

Senyoria... Li he demanat per a què demanava vosté la paraula.

Però bé, després van dir que s'havia acabat la crisi, que en 2014 s'havia acabat la crisi. I bé, si diuen que s'ha acabat la crisi, el que podem esperar és que facen una reforma del sistema de finançament, perquè ja s'havia acabat la seua excusa. Però no. Ara l'excusa és una altra. Ara l'excusa és Catalunya. *Cuando se aclare aquello*, aleshores el govern de Rajoy diu que tocarà el finançament.

El senyor Mata Gómez:

No es pot amenaçar un membre del govern valencià!

I mentrestant els valencians ací estem, tractats com una colònia. Perquè només a les colònies passa el que passa ací, que sent pobres paguem en lloc de rebre. Però tranquils, que segons Montoro el que fem ací és plorar. No senyor, el que no han fet és comprendre el que passa ací. El que passa ací és que ens hem cansat de pagar i de callar.

El senyor president:

Senyories. No té vosté la paraula. Senyor Mata, no té vosté la paraula. (*Veus*)

Senyories. Senyories, anem a continuar amb la... Anem a continuar amb la sessió de control (*Veus i protestes*)

Senyor president, el pròxim novembre milers de valencians i valencianes eixirem als carrers per a reclamar ni més ni menys que un tracte just. I estarà qui vulga estar. No ens sorprén que el Partit Popular no vinga a eixa manifestació, que no vullga eixir al carrer. Però ens entristeix. Ens entristeix com també lamentem que haja passat de signar una declaració institucional històrica en estes Corts a actuar com a representants del senyor Montoro en la nostra terra.

Senyories, anem a continuar amb la sessió de control. Senyories... Senyories... Senyories... Senyories, que estem en la sessió... Senyora consellera, per a què demana vosté la paraula?

Senyora consellera, per a què demana vosté... Senyories, per favor. Anem a continuar amb la sessió de control. Anem a continuar amb la sessió de control, ara amb la pregunta de control que formula en nom del Grup Compromís el seu